

Uchwała Nr XXXVIII/795/2026

Rady Miasta Rzeszowa

z dnia 24 lutego 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1153 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691)

Rada Miasta Rzeszowa

uchwala, co następuje:

§1

1. Uznaje się za bezzasadną skargę o sygn. BRM.1510.2.2026 złożoną na Dyrektora Miejskiego Zarządu Dróg w Rzeszowie, z powodów wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.
2. Poucza się o treści art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego, który stanowi, iż w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.
3. Zobowiązuje się Prezydenta Miasta Rzeszowa do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący
Rady Miasta Rzeszowa

Andrzej Dec

Uzasadnienie

do uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi

W dniu 30 grudnia 2025 r. do Rady Miasta Rzeszowa wpłynęła skarga złożona na Dyrektora Miejskiego Zarządu Dróg w sprawie pozbawienia nieruchomości dostępu do drogi publicznej. Termin rozpatrzenia skargi został przedłużony pismem z dnia 29 stycznia 2026 r., o czym Skarżąca została poinformowana.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Rzeszowa, zwana dalej Komisją, na posiedzeniu w dniu 17 lutego 2026 r. zapoznała się z treścią skargi oraz przedłożonymi wyjaśnieniami.

Z wyjaśnień udzielonych Komisji wynika, że Ul. Józefa Dwernickiego, na mocy Uchwały Nr XXXVI/726/2020 Rady Miasta Rzeszowa z dnia 25 sierpnia 2020 r. w sprawie zaliczenia niektórych dróg w Rzeszowie do kategorii dróg gminnych, została zaliczona do kategorii dróg publicznych gminnych. Obowiązujący stan prawny przedmiotowej ulicy pozostaje niezmienny do dnia dzisiejszego. Ulica Dwernickiego zlokalizowana jest na działkach ewidencyjnych nr 277/1 i 277/2, obręb 207 Rzeszów Śródmieście. Przedmiotowe działki posiadają klasoużytek „dr” i wyznaczają przebieg pasa drogowego, w którym znajduje się jezdnia o nawierzchni asfaltowej oraz obustronne chodniki wykonane z kostki betonowej. Na końcu ulicy, przed budynkiem nr 4, znajduje się plac do zawracania. Ponadto na działce nr 277/2, obręb 207, wzdłuż budynku nr 4, zlokalizowany jest dodatkowy ciąg pieszy, który częściowo przebiega również po działce nr 276/11, obręb 207, stanowiącej własność prywatną. Należy podkreślić, że ul. Dwernickiego, w tym również część zlokalizowaną na działce nr 277/2 wskazywanej przez Skarżącą nie jest drogą wewnętrzną, jak jest to wskazywane w skardze i wszystkich pismach kierowanych do organu. Opisany stan zagospodarowania przedmiotowych działek, jak również stan prawny ulicy pozostaje niezmienny od momentu powstania Miejskiego Zarządu Dróg w Rzeszowie, tj. od 1997 r. i objęcia przez ten organ przedmiotowej ulicy w utrzymanie. Obecny przebieg ulicy Dwernickiego jest zgodny zarówno z dokumentacją posiadaną przez MZD w Rzeszowie, jak i z zasobami geodezyjnymi, tj. ewidencją gruntów i budynków prowadzoną przez Wydział Geodezji Urzędu Miasta Rzeszowa. Wnioskowana przez Skarżącą droga nigdy nie została formalnie urządzona, a tym samym Miejski Zarząd Dróg w Rzeszowie nie mógł dokonać jej likwidacji. Jednocześnie wskazuje się, że przedmiotowy teren nigdy nie został przekształcony w chodnik, albowiem droga ta nigdy nie istniała ani w sensie faktycznym, ani w sensie prawnym.

Aby organ administracji publicznej mógł nakazać przywrócenie drogi, konieczne jest istnienie udokumentowanego stanu prawnego, tj.:

- drogi publicznej ujętej w uchwale rady gminy oraz w ewidencji dróg,
- drogi wewnętrznej, która istniała zarówno w sensie faktycznym, jak i prawnym,

- służebności drogi koniecznej ustanowionej prawomocnym orzeczeniem sądu, bądź w drodze porozumienia stron na mocy aktu notarialnego.

W przypadku braku któregośkolwiek z powyższych stanów organ administracji publicznej nie posiada podstaw prawnych do nakazania przywrócenia drogi, która nie została uprzednio prawnie ustanowiona. Zgodnie z art. 145 ustawy z dnia 23.04.1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071 z późn. zm.), w przypadku braku dostępu nieruchomości do drogi publicznej, właściciel może żądać ustanowienia drogi koniecznej przez nieruchomość sąsiednią, przy zachowaniu zasad proporcjonalności oraz minimalnego obciążenia nieruchomości, przez którą droga ma przebiegać. Realizacja tego uprawnienia może nastąpić w drodze porozumienia się stron, tj. przede wszystkim wyrażenia zgody właściciela nieruchomości obciążonej na ustanowienie służebności. Służebność ustanawia się wówczas w formie aktu notarialnego, który zapewnia ważność czynności prawnej i umożliwia jej wpis w księdze wieczystej, co powoduje, że wywołuje skutki prawne wobec osób trzecich. W przypadku braku możliwości osiągnięcia porozumienia, właściciel nieruchomości pozbawionej dostępu do drogi publicznej może wystąpić na drogę sądową z wnioskiem o ustanowienie służebności drogi koniecznej. Sąd określa wówczas jej przebieg, sposób korzystania oraz wysokość należnego odszkodowania na rzecz właściciela nieruchomości obciążonej. Dodatkowo Miejski Zarząd Dróg poinformował, że ze względu na istniejącą infrastrukturę, w szczególności lokalizację ukształtowanego ciągu pieszego wzdłuż granicy działki, nie istnieje możliwość przeniesienia bramy wjazdowej ani skierowania ruchu kołowego na istniejący ciąg pieszey. Tego rodzaju rozwiązanie byłoby sprzeczne z obowiązującymi przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz zasadami rozdziału funkcjonalnego ruchu pieszego i kołowego. Ponadto należy zauważyć, że lokalizacja bramy do garażu (znajdującego się na działce nr 275), jak i dwuskrzydłowa brama wjazdowa na posesję Dwernickiego 4 od północno-zachodniej strony działki sugeruje, że właściciele posesji korzystali dotychczas przejeżdżając przez działkę nr 276/8 obręb 207 (teren RSM). W odniesieniu do dojazdu do nieruchomości oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków jako działka nr 275 obręb 207 (ul. Dwernickiego 4), wskazuje się, że dostęp do niej możliwy jest od strony ul. Dwernickiego, a następnie poprzez tereny należące do Rzeszowskiej Spółdzielni Mieszkaniowej (działka nr 276/8 obręb 207). W związku z powyższym wszelkie kwestie dotyczące organizacji dojazdu oraz jego uregulowania w formie dopuszczalnej prawem powinny być przedmiotem odrębnych uzgodnień z właścicielem wskazanej nieruchomości.

Jednocześnie Miejski Zarząd Dróg w Rzeszowie poinformował, że Skarżąca złożyła skargę w dniu 26 sierpnia 2025 r., dotyczącą dostępu do drogi publicznej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, która została rozpoznana przez ten sąd. Postanowieniem z dnia 29 października 2025 r., WSA odrzucił skargę, a odpis przedmiotowego postanowienia został doręczony Skarżącej. Na postanowienie WSA w Rzeszowie, Skarżąca złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu

Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem WSA w Rzeszowie. Przedmiotowa skarga kasacyjna nie została jeszcze rozstrzygnięta przez NSA w Warszawie.

Komisja po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego nie dopatrzyła się nieprawidłowości w działaniach Dyrektora Miejskiego Zarządu Dróg we wskazanym zakresie i wnosi o podjęcie uchwały w zaproponowanym brzmieniu.

Biorąc pod uwagę opinię Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Miasta Rzeszowa uznaje skargę za bezzasadną.